

Все още сред нас се срещат хора, които познават лично този забележителен човек. Той ни впечатляваше силно със своята харизма, с дълбокия си глас, с ораторските си дарби. И, разбира се, най-вече със своята изумителна комуникативност.

И към него, както и към доста хора, имам прегрешения, да не кажа грехове. Ще спомена най-сериозното от тях, разбира се, от моя гледна точка. Като секретар на комсомола в предприятието аз бях член на неговия дирекционен съвет. И в това си качество на негово заседание, без да ми мигне окото, аз квалифицирам по някакъв повод директора Белобрадов като "корумпиран демагог". Големият майтап или по-точно може би голямата трагедия е печалният факт, че аз тогава не знаех значението на епитета "корумпиран". Но тази характеристика за шефа бях чул от Ангел Тодоров, беше ми допаднала от раз и веднага я бях взел на въоръжение. Даскал Тодоров учителстваше в едно от училищата за слепи и изглежда е бил за мен несъмнен авторитет по онова време. Сега вече имам силното подозрение, че и моят адаш не е бил много наясно какво означава "корумпиран". Вероятно е искал да каже "съвършен, печен демагог". Но за да впечатли простите кошничарчета Коста Кованджиев и Ангел Сотиров, е използвал чуждицата "корумпиран". А бай Христо, така фамилиарно се обръщаха към директора някои по-възрастни от нас кошничари, сигурно е демагогствал чат-пат, но никога не съм чувал тогава и по-късно да е откликвал на корупционен натиск, да се е забърквал в някакви корупционни афери. И след години, когато разбрах значението на термина корупция, бях обзет от неизмерим срам поради моето невежество, поради безпардонната ми агресивност. Тази случка е един от моите големи резили и тя непременно ще заеме своето подобаващо място в евентуалната ми изповедна книга "Резилите на Ангел Сотиров", която май ще бъде с много рубрики и доста страници.

На 14 май тази година се навършиха 40 години от кончината на Христо Белобрадов. Той е изявен български педагог. Повече от четири десетилетия е отдал на тази толкова хуманна професия. Неговият старт в педагогическото поприще е през 1921 година, когато е назначен за учител в село Сотир (днес Храбрино). Впрочем точно тук среща и бъдещата си съпруга Стоянка. По-късно е назначен за директор на новосъздадената прогимназия в селото, където се обучават ученици и от околните села Извор, Бойково, Дедово, Ситово. С много ентузиазъм и отговорност към работата си той обикаля селата и издирва деца, подлежащи на обучение, води разговори с родителите им, за да ги убеди, че трябва да учат. Между другото, той е един от основателите на читалище "Пробуда" в село Сотир. Съдейства за създаването на читалищна библиотека, за изграждането на любителска театрална трупа и за утвърждаването на читалището като притегателен културен център. През 1935 година чрез конкурс Христо Белобрадов е назначен за околийски училищен инспектор в Пловдивска област, Брезовски район и семейството се премества да живее в Пловдив. Той обикаля неуморно селата в района, организира педагогически сбирки за квалификацията на така наречените волнонаемни учители – млади хора, назначавани веднага след завършване на гимназия в отдалечените селища, където липсвали педагогически кадри. През октомври 1944, заедно с художника Златю Бояджиев (който е родом от Брезово), отива в Министерството на просветата в София с искане да се открие гимназия в село Брезово. Още същата година Брезовската гимназия е открита, а за неин пръв директор е назначен Христо Белобрадов. Освен директор той е и преподавател по български език и литература, а също и по френски език – по спомени на Данчо Данчев.

Христо Белобрадов е също изтъкнат деец на делото на слепите в България, в чиито дейности взема активно участие почти четвърт век. Избран е за председател на Пловдивския районен съвет, разпростиращ се на териториите на 8 окръга. През следващата година – 1956, Белобрадов оглавява и новоразкритото пловдивско предприятие "Успех" за повече от 9 години. В него се трудоустрояват слепи и слабовиждащи от същите 8 окръга. И се сецам за един много индикативен факт за голямото човеколюбие на моя персонаж. Лично управителят Белобрадов измъква четирима души от хасковския дом за стари хора. Благодарение на тази спасителна акция тези сравнително млади хора започват да се

трудят, заживяват един по-нормален живот, създават и свои семейства. С помощта на отзивчивия Иван Марински уточних и техните имена: Иван Гутракански, Вельо Аврамов, Раиф Ферхадов и Йордан Младенски. Последният - Йордан Младенски, няколко пъти се връща в уюта на приюта любим. И на спасителя Белобрадов се налага пак лично да го прибира оттам.

И един крайно любопитен щрих от характера на Христо Белобрадов. Бидейки председател на съюзния Районен съвет, той и неговият заместник Иван Балтов даряват своите хонорари и с тях купуват през 1957 година първия акордеон на самодейците. Данчо Данчев надеждно свидетелства, че на новозакупения музикален инструмент човекът на Вълко Червенков Петър Мишев прилежно взема уроци от Илка, ученичка от музикалното училище и кръщелница на Белобрадов. Костадин Дечев твърди, че благотворителният тандем Белобрадов-Балтов продължава да жертва своите хонорари и през 1959 година, заплащайки с тях услугите на архитект Лъчков, който проектира сгради на предприятието.

Когато пристигнах на девети октомври през далечната 1961 в Пловдив, аз бях ошашавен от културния и спортен кипеж в този съюзен район. Там заварих два езикови курса – по руски и есперанто, а на следващата година се разкри и по френски език, читателска група, малък хор, групи за художествено слово, шахмат, игра на карти. Поради не особено перфектния ми характер се е налагало да работя и живея в Дряново, Варна и София. В тези районни центрове на ССБ също имаше определен културен и спортен живот. Но все ми си е струвало, може би носталгично, че той не е бил така бурен, разнообразен и обхващащ толкова много хора, както в Пловдив. За разноликото и пълноценно оползотворяване на свободното време на пловдивчани пак огромна роля играеше Христо Белобрадов, осем години председател на Районния съвет.

Централното ръководство на ССБ през 1965 година възлага на Христо Белобрадов разкриването в Пловдив на Център за рехабилитация на късноослепели хора. Повече от година той неуморно проучва чуждия опит, посещава сродни институции в Германия и Съветския съюз, организира събирането и превеждането на чуждоезични текстове по реадaptация на ослепели лица, разработва учебните програми. Първоначалният сграден фонд на Центъра е твърде скромнен. За него са определени помещенията, предвидени за Пловдивския районен съвет на ССБ – шест стаи и три апартамента за гости. Въпросните стаи и апартаменти се намират в партера на току-що построеното блок-общезитие на пловдивския "Успех". Центърът е открит на 17 октомври 1966 г., а Христо Белобрадов е първият му ръководител. Месеци преди това определените за целта помещения се оборудват с необходимата техника и инвентар. Превръщат се в занимални, спални, столова, кухня, амбулатория, библиотека и канцеларии. Белобрадов не жали сили и знания и до края на живота си работи неуморно за развитието на това първо по рода си учебно-рехабилитационно заведение. В знак на признателност към делото на Христо Белобрадов и във връзка с 30-годишнината от създаването на Центъра, по инициатива на тогавашния му директор Ангел Сотиров и след съответния конкурс, известният пловдивски скулптор Стоян Заваринов изработва негов барелеф. Той е монтиран във фойето на заведението и е тържествено открит на 19 декември 1996 година. И все още съм дълбоко признателен на председателя Иван Крумов, благословил барелефната ми идея и одобрил парите за нея, макар че тогава съюзните финанси вече не бяха в голямо изобилие. А можеше да ми възрази – "А, бе на акад. Петко Стайнов нямаме барелеф, на Христо Белобрадов ще правим".

Разбира се, като всеки човек и Христо Белобрадов не е изтъкан само от добродетели и достойнства. Казано метафорично, той също си имаше не съвсем светли, сенчести страни на характера. Ще спомена само една. Вероятно поради извънредно високи критерии или за да отдалечи раздялата с любимата работа, години наред той не можа да си избере приемник. Не хареса нито лъчезарния зъболекар Никола Вачев, нито напористия среднист Дамян М. Дамянов. Не му допадна даже и строгият Владо Желев, човек с определен управленски и педагогически опит. Харесал си бил, дори и на брайл му писал, Спас Карафезов, тогавашен зам.-председател на ССБ. Но къде ти вечно вдъхновеният габровец ще зареже високата ССБ-позиция и жълтите павета. И то заради седем тепета, заради един рехцентър, макар единствен и национален. В края на краищата в началото на 1975 година Белобрадов завещава устно своя пост, посредством Василка Вълчанова, на студентстващия усърдно Димитър Парапанов. За сведение на читателите - Парапанов е вторият пловдивчанин след Михаил Карамихайлов, завършил като сляп висше образование. При това тоталната му слепота е придружена и с едностранна глухота. Забележителните постижения на Христо Белобрадов като мениджър се дължат не само на неговия

богат жизнен опит, изключителната комуникативност и на уменията му да балансира противоречиви интереси. Според мен те са силно благоприятствани и от стечението на обстоятелствата, че на девет–десет години той рязко сменя своите професионални занимания. Социолозите единодушно твърдят, че всеки, без изключение, след седем-осем до десет години професионално се изчерпва на своята позиция. И трябва непременно да се променят професионалните ангажименти, за да може човек да бъде отново достатъчно креативен и продуктивен.

Като ръководител той си беше и подobaващо взискателен. Спомням си как уволни Ортодокс Карулев и Петко Горанов само за една двудневна самоотлъчка. Директорът на варненския "Успех" Янаки Градев не уволняваше и за десет и повече такива - намаляваше годишния платен отпуск с направените самоотлъчки. Служителят Ангел Йоновски веднага изхвърча от рехцентъра, след като става ясно, че въпреки ангелското си име, е в недопустими интимни отношения с курсистка, макар и тя да е твърде пълнолетна – госпожица на четиридесетина години. Дамян М. Дамянов не е поканен отново за лектор по брайлово оgramотвяване през лятото на 1972 година пак поради по-тесни връзки с курсистки. А за някакво неголямо прегрешение на Велик Атанасов (той тогава не беше толкова велик), по привичен даскалски маниер, директорът на "Успех" посяга към лявото му ухо и ха-ха да го издърпа, но пъргавият козаровец отскача и спасява слуховия си орган от предстоящата инквизиция.

С достолепната си възраст от седемдесет години, с белите си коси Христо Белобрадов имаше излъчването на патриарх. Да, на патриарх на пловдивските слепи. При него в рехабилитационния център идваха десетки хора от Пловдив и околностите му. Едни търсеха съвет, други – неговото лобиране пред различни институции, трети изплакваха просто мъката си. Аз също съм го ползвал като консултант и то по пенсионни въпроси.

Белобрадов подготвя и издава "Педагогическо ръководство за работа на учителите в прогимназията". Автор е на буквар за оgramотвяване на късноослепели лица и на доклади, включени в сборници от научно-практически конференции. От неговото талантливо перо са произлезли и десетки журналистически текстове, публикувани в периодичния печат.

Христо Костов Белобрадов е роден на 24 декември 1899 година в Етрополе. Той завършва гимназия във Велико Търново (1919) и след това педагогически курсове в Пловдив. И както посочихме по-горе - той започва да прилага придобитата професионална подготовка. Но през 1949 година на 49 години загубва зрението си, напуска Брезовската гимназия и се пенсионира по болест. Само след няколко години активната му и търсеща натура го насочва към Държавно учебно предприятие "Труд", където усвоява кошничарския занаят. След получаването на тази професионална подготовка работи в Промкомбинат "Шипка" – до назначаването му за управител на пловдивския "Успех".

И за малко да пропусна важна биографична информация. Със съпругата си Стоянка са родители на две прекрасни дъщери – Елена и Мария. По-малката – Мария, е майка на инж. Захари Георгиев – изявен български политик, депутат в тридесет и деветото, четиридесетото, четиридесет и първото и четиридесет и второто НС, доста години председател на пловдивската организация на БСП. Може би най-любопитното е, че след ослепяването си Христо Белобрадов рязко вдига равнището на своите професионални постижения. Отначало ръководи две институции (районен съвет и производствено предприятие), чийто периметър на дейност обхваща осем окръга. А пък през последното десетилетие на живота си създава и управлява много успешно пловдивския рехабилитационен център, предлагащ своите услуги в цялата страна. Всичко това е отново ярко доказателство на твърденията на австрийския психолог Алфред Адлер за ползите от увреждането, което като свръхкомпенсация отключва неистов устрем към себедоказване, вълчи глад за нови и нови успехи.

Със своето дело на изявен педагог, мениджър и общественик Христо Белобрадов продължава да провокира у изследователите чувства на силен интерес и неподправен респект.

Ангел СОТИРОВ

ВЪТРЕШНО СЪЮЗНА ДЕЙНОСТ XVI Национално общо събрание на пълномощниците на Съюза на слепите в България

Пето заседание

На 27 май в почивната база на ССБ в Дряново се проведе последното за този мандат пето заседание на пълномощниците на XVI Национално общо събрание на Съюза на слепите в България.

От общия числен състав на събраниято, формиран преди 5 години, наброяващ 57 пълномощници, в края на мандата останаха 55, като един от тях е починал, а на другия е отнета групата инвалидност. От заседанието отсъстваха 9 човека, като двама от тях бяха упълномощили свой колега да ги представлява. Така заседанието протече при кворум от 48 пълномощници.

След като избраха преброителите, всички почетоха с едноминутно мълчание и ставане на крака паметта на 1000 съюзни членове, напуснали редиците ни през изтеклата година, между които и видни активисти и общественици като Валентина Мардеросова, Генко Изворски и незабравимия Здравко Лекишев.

Предварително обявеният дневен ред бе приет без предложения за промени и заседанието започна работата си.

Като първа точка пълномощниците разгледаха отчета на ССБ за 2014 и програмата за дейността му през 2015 година. В предишна публикация бяха предоставени детайли от отчета, затова няма да се спирам подробно на тях, а по предложение на г-н Иван Крумов бяха допуснати коментари и по втора точка от дневния ред – финансовия отчет на ССБ за 2014, тъй като зад всяка дейност винаги стоят и конкретни суми.

Обсъжданията започнаха твърде вяло и като че ли никой не искаше да вземе думата пръв, но след няколкократно увещания и подкани от страна на председателя Васил Долапчиев пръв се престраши Иван Янев, който беше и най-младият сред присъстващите пълномощници.

В изказването си той изрази задоволство от устойчивостта на организацията ни, въпреки тежката ситуация в държавата, и постави висока оценка на извършената от съюзното ръководство работа. В същото време той сподели безпокойството си от сериозното редуциране на членския състав на Съюза и апелира организацията ни да се отвори още повече към обществото чрез засилени медийни изяви, популяризиращи Съюза на слепите и ползата от него за хората с увредено зрение. Другото сериозно предложение на г-н Янев се отнасяше до членството в ССБ. Според него Съюзът би имал голяма полза, ако започне да приема за членове хора с над 50 процента намалена работоспособност поради зрително увреждане, а не както е в момента – хора с над 71 процента. По негово мнение това би освежило "кръвта" на организацията и би довело в нея нови работещи съюзни членове.

Друг сериозен акцент от изказването на г-н Янев бе проблемът с достъпността и необходимостта Съюзът да постави решаването му сред основните си приоритети чрез настояване пред властимащите за спазване на нормативната уредба, която е перфектно изработена, но за съжаление само на думи.

Като конкретен пример за бутафорна достъпност Иван Янев посочи Столичния метрополитен и призова съюзното ръководство да си постави ялната цел да се бори за достъпна среда за хората с увредено зрение.

Като трети основен акцент от изказването си той изтъкна лоялността, като разкритикува индиректно хора, членуващи едновременно и в други организации, които не застават в защита на нашия съюз, слушайки нападки по негов адрес по събранията на тези организации.

В качеството си на председател на федерация "Спорт за хора със зрителни увреждания" г-н Янев отправи благодарност към ръководството на Съюза за неговата подкрепа към дейността на федерацията през изтичащия мандат.

Положителна оценка на отчета за дейността и финансовия отчет на ССБ даде и г-н Иван Крумов, който също изказа тревогата си по повод намаляващата численост на съюзните членове. За пореден път той

призова към намиране на контакти с очните ТЕЛК и събиране от тях на имената на освидетелстваните хора със зрителни проблеми. Подобно на г-н Янев той също апелира към широки медийни изяви за популяризирането на ССБ в общественото пространство.

Проблема с намаляващата численост на членския състав постави и Асен Алтънов, който отчете драстична разлика в броя на членовете в РСО София от началото на председателството си до настоящия момент. Като основна причина за това той изтъкна възрастовия състав и застаряването на организацията като цяло, което довежда до численото ѝ намаляване поради естествени причини. Наред с това напредъкът в медицината вече за щастие позволява зрението на много новородени и малки деца да бъде спасявано и съхранено, което пък е позитивен фактор.

Асен Алтънов постави много остро проблема с достъпността, като подчерта, че апелирайки и борейки се с държавата за достъпна среда, ние не обръщаме внимание на достъпността на нашите собствени сгради. Като пример той посочи същата тази почивна станция в Дряново, където стъпалата не са маркирани в жълт цвят за слабовиждащите хора. Оказа се, че възрастните са маркирани, но маркировката била застлана с пътеки и поради това не личи. На външните стъпала обаче такава маркировка действително липсва.

Тук възниква естествено въпросът – ако дори в собствените ни бази, които са и най-посещаваните от невиждащи хора места, има проблем с достъпността, то как можем и доколко сме способни да отстояваме това си право пред общинските и държавни органи на властта.

Катя Кряжева апелира към по-сериозно обвързване на хонорарите на териториалните председатели с броя на членуващите в техните организации, така че те да бъдат по-заинтересовани от увеличаването му, на което някой шеговито подхвърли фразата "Член – левче, член – левче" и това поразведри обстановката.

Основната идея на г-жа Кряжева беше определянето на размера на хонорарите да става с по-малка разлика в броя членуващи в дадено ТСО, като той да се увеличава пропорционално на всеки 50 съюзни членове.

Г-н Тодор Радев напълно справедливо разкритикува липсата на организационен отчет тази година, който винаги е предоставян като отделен документ и е давал твърде точна представа за броя, възрастовия състав, зрителния и образователния статус на членуващите в ССБ. В продължение на много години този отчет е публикуван и в списание "Зари" и вероятно на много от читателите ни е направило впечатление, че тази година такъв липсва. Ако и от следващата година това не бъде коригирано, 2015 година ще постави началото на една негативна тенденция в ущърб на точността и прецизността.

Пламен Семов постави на вниманието на Общото събрание обръщение от живущите в комплекса на слепите в Дряново, прието на тяхно общо събрание, проведено на 29 април, на което е присъствал кметът на общината – д-р Иван Николов. Поканен е бил и председателят на ССБ, но навярно поради множеството си ангажименти не е присъствал, при все че в последно време Дряново се превърна в едно от любимите му места за посещение.

В прочетеното обръщение бяха засегнати проблеми, свързани с поддръжката на терена, пътищата и алеите, както и на останалата инфраструктура на територията на ж.к. "Успех". Конкретните предложения на живущите бяха до 5 юни да бъдат изплатени дължимите суми на общината и да бъдат задействани процедури по прехвърляне на инфраструктурата на комплекса към общината, за да може тя да ги стопанисва и поддържа.

Коментарът на Васил Долапчиев бе, че още преди няколко години по решение на УС на ССБ теренът е парцелиран и внесен в кадастралния план, като намерението е било тези приблизително 4 декара и половина да бъдат дарени на общината. Тогава обаче тя не приема дарението поради натрупани задължения на предприятието от данък сгради и такса смет. След положени максимални усилия проблемът с дължимите данъци и такси е разрешен, в края на 2014 и началото на 2015 година всичко е изплатено и към днешна дата собственикът на сградата няма задължения към община Дряново.

Председателят обясни, че не е присъствал на събранието на живущите в ж.к. "Успех", но се е срещнал преди това с кмета на Дряново, където е бил обсъден въпросът за подновяването на процедурата по приемането на дарението. Целта е процесът да бъде приключен преди датата на местните избори. Дряновци получиха уверението на г-н Долапчиев, че от страна на Съюза всичко необходимо по прехвърлянето е извършено и остава само общинският съвет да вземе решение за приемане на

дарението. Председателят също пое ангажимента да положи усилия за активизиране и ускоряване на процедурата.

След това пълномощниците приеха отчета на Управителния съвет на ССБ за 2014, финансовия отчет за 2014, както и програмата за дейността на ССБ за 2015 година. Пълният текст на програмата ще бъде публикуван отделно.

Като следваща точка членовете на Общото събрание разгледаха и коментираха отчета на Контролния съвет на ССБ за периода 1 май 2014 – 30 април 2015 година.

През отчетния период контролният съвет е провел три заседания, на които са обсъдени резултатите от извършените проверки. Отчетът на КС е добре структуриран и дава ясна и пълна картина за дейността му през периода. Извършените проверки са обособени по раздели – проверки в търговските дружества и клонове, където са извършени 6 проверки, проверки на организационни структури, където извършените проверки са 4, проверка на сигнали и жалби, където разгледаните сигнали и жалби са 3 на брой.

В отчета се отбелязва, че през отчетния период е засилен последващият контрол и за съжаление е установено, че част от отправените препоръки не са изпълнени. Подчертано е, че председателите и управителите на проверяваните организации и техните сътрудници възприемат проверките като коректив, като се придържат към мнението, че тези проверки спомагат за усъвършенстването на работата им.

Както обикновено, регионалните контролни съвети са изпратили до КС приетите от тях програми и отчети за дейността си и протоколите от извършените проверки. Регионалните контролни съвети са представили в КС горечитираните документи в срок. За този период РКС са извършили проверки на 30 ТСО.

На свое заседание от 24.04.2015 г. КС е приел програма за дейността на контролните органи на ССБ за периода 01.05.2015 – 30.04.2016 година.

Председателят на контролния съвет г-н Узунов добави, че през целия вече изтичащ мандат КС е завършил един пълен цикъл от проверки на стопанските обекти и организационните структури на Съюза и оттук нататък следва да се търси по какъв начин и в каква степен са изпълнени дадените препоръки, възприети от УС.

Висока положителна оценка на тазгодишния отчет на КС даде г-жа Лиляна Елицина, ползвайки при това архаичното наименование от 80-те години на миналия век "Ревизионна комисия". Тя подчерта, че за да бъдат полезни пълномощниците на НОС, те трябва да са преди всичко подробно и добре информирани в отчетните документи. Наред с информираността, обаче, добре е нашите избраници да използват и правилната терминология и да боравят с актуалните наименования на съюзните органи и структури, за да не оставят впечатлението за слаба компетентност.

Отчетът на Контролния съвет на ССБ бе приет от пълномощниците с пълно мнозинство.

Приета бе и информацията за дейността на търговските дружества на Съюза на слепите, включваща специализираните предприятия, доколкото такива са останали, и почивните бази.

Иван Крумов изрази задоволството си от усилията, които се полагат за съюзните почивни бази.

Относно стопанската дейност той апелира усилията да се концентрират повече върху намирането на външни пазари за произвежданите изделия, ако е необходимо дори и на друг континент. По мнение на г-н Крумов приходите от наеми би следвало да бъдат помощно средство, допълнителен доход, а акцентът трябва да бъде върху същинското производство на качествени изделия и тяхната реализация на пазара.

Иван Янев изказа мнението си, че в момента Съюзът на слепите е в крак с българската икономика по отношение на туризма, а по стопанската дейност той изрази задоволството си от реализацията на филтрите, произведени в софийското предприятие.

Обобщен анализ на цялата стопанска дейност направи в изказването си Борислав Лазаров, като не пропусна да подчертае, че основните приходи по това перо идват в системата благодарение на наемите. Той сериозно акцентира върху необходимостта да се реши въпросът с узаконяването на земята на територията на "Успех" - София, където се намира търговската борса. Лазаров изказа убеждението си, че ССБ не е бедна организация, но е необходимо да управлява средствата си правилно, така че те да носят печалба.

Наред с това той постави сериозно въпроса за почивните бази на ССБ. Борислав Лазаров попита

директно каква е крайната цел – бизнес или социална услуга за хората с увредено зрение, след вложените в тях милиони левове за ремонти и реконструкции. До момента и трите почивни бази се самоиздържат и инвестираните в тях средства остават като субсидия на ССБ към почивното ни дело, в което няма нищо неправилно. От друга страна, ако целта е да се печели от туризъм, по какъв начин да се случи това и доколко въобще е уместно да се мисли в тази насока. Според г-н Лазаров Съюзът трябва да си отговори на този въпрос преди да продължи да налива пари, без да има налице реална възвръщаемост, така че поне да не е на загуба. Затова, по негово предложение, почивните бази ще се отчитат пред управителния съвет на всяко шестмесечие.

Според Тодор Радев на настоящото Национално общо събрание не стигнаха силите да прецени окончателно ще развива ли ССБ стопанска дейност, или ще я преустанови. Той изказа надежда следващото общо събрание да намери сили и да има разума да намери решение на този изключително важен за организацията ни въпрос.

Без нито един коментар пълномощниците приеха информацията за дейността на НЦРС - Пловдив, която сякаш по инерция продължава да фигурира в дневния ред на Националното общо събрание на пълномощниците на ССБ, въпреки че Центърът от години е отделно юридическо лице на отделен държавен бюджет. Ръководствата на двете организации поддържат изключително добра връзка и комуникират отлично помежду си, но може би следва да се помисли дали за в бъдеще тази информация да не отпадне, още повече че пълномощниците я приеха единодушно и тази година без каквито и да било коментари.

По измененията в структурите на ССБ, въпреки очакванията, коментарите бяха също твърде оскъдни. Въпросът беше поставен на обсъждане от председателя на Съюза още от началото на второто полугодие на миналата година и постепенно, след множество срещи с регионалните и териториални председатели, придоби конкретен окончателен вид. Беше постигнато някакво относително съгласие за сливането на РСО Кюстендил с РСО Благоевград, както и за изместването на центъра на РСО Дряново в Габрово, но като цяло, по думите на Васил Долапчиев, проблемът за структурата на ССБ остава отворен.

Първа взе отношение г-жа Елицина, която бе категорично против умишленото и изкуствено увеличаване на броя на членската маса. По нейни думи целта ни е да съхраним Съюза на слепите като организация, а не да се борим за увеличаване на броя на членовете му. В същото време г-жа Елицина бе категорично против предложението на Иван Янев Съюзът да се отвори към приемането за свои членове на хора с 50 процента намалена работоспособност по зрение. Тя изтъкна несравнимите различия в потребностите на хората с 50 и 70 процента намалено зрение и подчерта, че едно такова отваряне на ССБ би довело до изместването на приоритетите на организацията ни.

Тук не мога да не се съглася с мнението ѝ, тъй като при евентуално разширяване на границите рискуваме след няколко години незрящите да бъдат изместени на заден план и все по-малко да се обръща внимание на техните потребности.

По въпроса за реструктурирането г-жа Елицина призна, че това е много болезнен въпрос, поне за част от съюзните членове по отношение на комуникацията, въпреки че и в момента посещаемостта дори на отчетно-изборните събрания в София е твърде ниска.

Единственият начин незрящите хора, особено по-младите да бъдат привлечени да взимат участие в съюзния живот е чрез дейности, които се нуждаят от финансиране, а огромната част от финансирането в момента се разходва за издръжка.

Иван Крумов определи предложените структурни промени като козметични, като предложи да се мисли сериозно и за териториалните структури на Съюза.

Катя Кряжева направи предложение регионалните центрове да станат два – единият да остане в Габрово, а вторият да се създаде в Горна Оряховица, като се аргументира с големия брой членове на Съюза в близост до Горна Оряховица. В подкрепа на това предложение имаше само един глас и всеки може да се досети чий беше той.

В края председателят на ССБ поясни, че създаването на нови регионални организации би имало икономически нулев ефект, тъй като средствата, които ще се отделят за заплати на новите регионални председатели, ще погълнат средствата за хонорари на териториалните. Освен това комуникацията със съюзните членове също би пострадала сериозно, тъй като основно тя протича с териториалните председатели. По мнение на г-н Долапчиев на този етап териториалните структури трябва да се запазят

в настоящия си вид. Въпреки сливането на някои от териториалните организации в последно време и редуцирането на техния брой от 108 до 98, тристепенната структура на ССБ следва да се съхрани, бе мнението на председателя. Друг аргумент в полза на това бе, че в лицето на териториалните председатели Съюзът разполага с потенциален кадрови ресурс, тъй като голяма част от младите хора започват и набират опит именно като председатели на ТСО.

Останалите две предложения от управителния съвет бяха приети с мнозинство.

По този начин се сливат РСО Кюстендил и РСО Благоевград, като центърът ще бъде в Благоевград, и съответно центърът на РСО Дряново се премества в Габрово, като ще продължи да извършва дейността си на територията на досегашните три области – Ловеч, Габрово и Велико Търново. Пълномощниците гласуваха и бюджета на ССБ за 2015 година.

В комисията по жалбите нямаше постъпили такива и с това XVI Национално общо събрание на ССБ приключи последното си заседание.

С какво ще се запомни този мандат на съюзното ръководство?

Може би първото, за което всеки от членовете на Съюза ще се сети, са усилията, полагани по приключването на ремонтните работи в почивната станция в Дряново и пускането ѝ отново в експлоатация. Следващата асоциация неизбежно е закриването на дряновския производствен клон и структурните промени. Заинтересованите пък ще помнят гръмкото лишаване от членство на Георги Петрушев и изпадането в немилост на софийския спортен клуб "Пираните".

Ние, екипът на редакцията, пък се надявахме, че най-сетне ще получим щатен зрящ сътрудник и нормални условия за работа. Въпреки това надеждите ни и през този мандат не се оправдаха и дори звукозаписващата техника, с която се налага да работим, често ни изиграва лоши шеги, тъй като не е достъпна за ползване от незрящи.

По време на настоящия мандат въпросът с помощно-техническите средства намери своето решение и в момента ССБ предлага твърде широка гама от тях, като поема 20 процента от стойността им в улеснение на членовете си. За петгодишния период в структурите на Съюза бяха успешно привлечени млади хора, които постепенно се утвърждават като добри и дееспособни кадри в системата. Наред с това беше изработена програма за работа с деца и младежи и бе сформирана младежка комисия за решаването на техните проблеми.

Въпреки сложната политическа обстановка в България и на фона на динамичните политически процеси, все пак бяха извоювани някои изменения в Закона за интеграция на хората с увреждания. Благодарение на непрекъснато оказвания натиск, в края на 2012 година България най-сетне ратифицира Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания. През 2011 бе приета дългосрочна Национална стратегия по заетостта за хората с увреждания. За съжаление и тук е уместно да се каже, че нещата звучат прекрасно, но само на хартия, защото нивото на безработица сред тази социална прослойка е колосално.

Управителният съвет получи ново попълнение в лицето на Асен Алтънов и провеждаше редовно заседанията си в делови порядък, като се нагърбваше с вземането на някои решения от голяма важност за организацията ни.

След избухналите разногласия на първото заседание на XVI Национално общо събрание и отхвърлянето на представения от тогавашния КС отчет през последващите 5 години, под председателството на Емил Узунов, контролният орган изпълняваше функциите си ефективно.

С множество различни мероприятия Съюзът на слепите отбеляза достойно своята 90-годишнина през 2011 година, кулминацията на която бе тържественото събрание-концерт под патронажа на министър-председателя и с участието на всички активисти на организацията.

През 2012 година не по-малко тържествено Съюзът отбеляза и 50-годишнината на говорещата книга.

През тези пет години на заседанията на НОС слушахме изказванията предимно на няколко конкретни пълномощници, което остави впечатлението, че дори и с понякога неприложимите си мнения и предложения може би единствени те бяха мислещи и разумни хора. Сред пълномощниците имаше такива, чийто глас не прозвуча нито веднъж на заседанията и следва да си зададем въпроса какъв е бил смисълът те да бъдат избирани.

Остава да се утешаваме с надеждата, че следващите хора, които ще ни представляват във върховния орган на ССБ, впрочем в болшинството си техният състав ще остане непроменен, ще бъдат способни да мислят, да анализират, да бъдат по-активни и открито да изразяват мнението си.

Отчет за дейността на Контролния съвет на ССБ през периода 01.05.2014 – 30.04.2015

По решение на Контролния съвет на ССБ, взето с протокол № 2 от негово заседание на 28 юли 2014 година, публикуваме на страниците на списание "Зари" резултатите от направените проверки на КС.

През отчетния период Контролният съвет на ССБ и регионалните контролни съвети работиха като единна контролна система, имаща правото и задължението да контролира цялостната съюзна дейност съгласно Устава на ССБ, приетите съюзни документи и решенията на органите.

Контролният съвет на ССБ разглеждаше всички възникнали въпроси и решаваше проблемите колективно, а в изключителни случаи, в съответствие с чл. 10 от Наредбата за контролната дейност на ССБ, решение по молбите, сигналите и жалбите между заседанията вземаше председателят на КС, за което информираше членовете на КС на следващо заседание.

Председателят на КС вземаше участие в заседанията на управителния съвет, като следеше за спазването на Устава на ССБ, нормативните документи и взетите решения.

През отчетния период Контролният съвет на ССБ проведе три заседания, на които бяха обсъдени резултатите от извършените проверки.

Тук е мястото да изнесем резултатите от направените проверки, изразяващи се в констатации и препоръки, внесени в УС за обсъждане и вземане на решения по силата на чл. 21, ал. 2 от Устава на Съюза на слепите в България.

РАЗДЕЛ I

ПРОВЕРКА НА ТЪРГОВСКИ ДРУЖЕСТВА И КЛОНОВЕ

1. Относно извършена проверка на "Успех ССБ Холдинг" ЕООД - клон Стара Загора.

Счетоводството се осъществява и финансовите отчети се изготвят в съответствие с изискванията на ЗС при съобразяване с основните счетоводни принципи. Предприятието осъществява счетоводството на основата на документалната обосновааност на стопанските операции и факти.

Текущото счетоводно отчитане се организира по реда, определен в Закона за счетоводството.

Предприятието прилага утвърдената счетоводна политика на холдинга и утвърдения индивидуален сметкоплан също за поделенията на холдинга. Активите и пасивите на клона се инвентаризират в съответствие с изискванията на ЗС.

При извършването на проверката не се констатираха нарушения на Закона за счетоводството.

В проверявания период са извършени седем продажби на недвижими имоти, собственост на Съюза на слепите в България, стопанисвани и управлявани от "Успех ССБ Холдинг" ЕООД - клон Стара Загора. Всички средства от продажбите на недвижимата собственост са постъпвали по сметката на ССБ. През същия период са продадени и жилища (апартаменти) на база сключени предварителни договори за покупко-продажба на недвижими имоти и след получаването на цялата договорена сума са сключвани и окончателни такива. Всички сделки са извършени в установената от Закона форма, като са изповядани пред частен нотариус с район на действие Старозагорски районен съд.

Не се констатираха нарушения на Наредбата за стопанисване, управление, ползване и продажба на жилищата и общежитията, собственост на ССБ, и Наредбата за реда и условията за разпореждане с недвижими имоти, собственост на ССБ и търговските му дружества, и разходване на получените средства от сделките.

2. Относно проверка на "Успех Металкап ССБ" - Плевен и "Успех ССБ Холдинг" ЕООД - клон Плевен. При извършване на проверката на търговското дружество и клона се установи, че са изпълнени значителна част от препоръките, дадени от предходна проверка във връзка с констатирани слабости. При извършването на настоящата проверка основно се констатираха слабости, свързани с отразяването и анализа на кредитни и дебитни салда, липса на подпис на главния счетоводител върху счетоводни документи, които обаче слабости са отстранени с последващи действия от страна на ръководителя на предприятието, видно от депозираното от управителя обяснение, а и по силата на заповед № 1/05.01.2015 година.

3. Относно проверка в "Успех ССБ Холдинг" ЕООД - клон Русе и "Успех Елтех ССБ" ЕООД - Русе. При извършване на проверката се констатираха нередовности при воденето на касовата книга, несвоевременно взети счетоводни операции и счетоводни записвания, което наложи намесата на главния счетоводител на ССБ за отстраняване на констатираните слабости. Предприети са действия по изпълнение на решение на УС на ССБ за вливане на "Успех Елтех ССБ" ЕООД - Русе, което вливане вече е факт.

Дадени са препоръки за фактически инвентаризации и констатиране на налични салда по материалните сметки.

4. Относно проверка в "Успех ССБ Холдинг" ЕООД - клон Пловдив.

При направената проверка се констатира, че клонът има вземания, произтичащи от неплащане по наемни договори, за което са дадени препоръки относно предприемане на действия по събирането им. Налице са пропуски при отчитането на консумативи. Направена е проверка на действащите наемни договори, констатира се за част от тях, че е налице неизпълнение от страна на наематели по договорите, в смисъл неплащане на наемната цена. Направена е проверка на извършените СМР – констатирани са дребни пропуски, за което са дадени съответните препоръки.

5. Относно извършена проверка на ремонтни работи в "Успех ССБ Холдинг" ЕООД - София.

Предмет на тази проверка бяха само извършените ремонти на сградата в Централно управление, находящо се в София, ул. "Найчо Цанов" 172, за периода 01.01.2011 – 31.12.2014 година.

Така извършените ремонтни работи са били наложителни и се изразяват в ремонт на санитарни възли на първи и втори етаж и стълбищна площадка, както и в ремонт на част от стаите.

6. Относно проверка в почивна база хотел "Хоризонт" - Обзор.

При извършването на проверката със задоволство се констатира, че е налице съществена и значителна промяна в положителна насока на фактическото положение на базата. Усъвършенстван е предлаганият туристически продукт. Обслужването на почиващите и гостите на хотела е на значително по-високо ниво.

Констатирани са пропуски при окомплектоването на дейностите, свързани с ремонтните дейности, и са дадени препоръки за тяхното отстраняване.

РАЗДЕЛ II ПРОВЕРКА НА ОРГАНИЗАЦИОННИ СТРУКТУРИ

През отчетния период бяха извършени проверки на четири РСО - София, Бургас, Пловдив и Плевен. Следва да се отбележи, че в организационно отношение проверените организации работят при спазване на устава и вътрешносъюзните нормативни документи. Разбира се, констатира се и слабости, които обаче са от такъв характер, че не могат да повлияят на направения по-горе извод. При извършването на проверките в РСО в състава на комисиите участваха председателите на съответните РКС.

РАЗДЕЛ III ПРОВЕРКА НА СИГНАЛИ И ЖАЛБИ

През отчетния период КС се произнесе по следните жалби и сигнали:

1. По сигнал на председателя на РСО Бургас, внесен чрез председателя на ССБ в КС, относно прекомерност на хонорара на председателя и сътрудника на ТСО Поморие, бе извършена проверка от комисия в състав - председателя на КС на ССБ Емил Узунов, главния счетоводител на ССБ – Роза Янчева и председателя на РКС – Бургас Стойчо Миндов, на ТСО Поморие, при което се установи, че изнесеното в сигнала отговаря на истината, а именно, че хонорарът на председателя на ТСО Поморие и сътрудника е бил значително завишен в противоречие с вътрешносъюзните нормативни документи и отделно от това е бил за сметка на направените дарения от Община Поморие. КС, след като разгледа резултатите от проверката, даде препоръки на председателя на ССБ, респективно на председателя на РСО Бургас за превеждане на хонорарите в съответствие с вътрешносъюзните нормативни документи. Препоръките бяха изпълнени незабавно.

2. По сигнал на съюзния член Георги Иванов Костов за завишени цени и некачествен монтаж на външна блиндирана метална врата в общежитие, собственост на ССБ, находящо се в София, бул. "Европа" 138, комисия в състав - Емил Узунов – председател на КС на ССБ, и главния счетоводител на ССБ – Роза Янчева, извърши проверка на изнесеното в сигнала и установи, че фактите, изнесени в жалбата, не отговарят на истината, и след като резултатите от проверката бяха обсъдени в КС, същият постанови решение, с което отхвърли жалбата като неоснователна поради липса на нарушение.

3. КС разгледа открито писмо на група съюзни членове срещу Петър Йосифов - член на ССБ, член на РУС – София и председател на ТСО Люлин, относно злоупотреба от негова страна за сумата от 108 лева при предаване на отпадъчен материал на "Успех Филтър ССБ" ЕООД - София. След извършване на проверка на изнесените факти и обстоятелства в откритото писмо от комисия в състав - Емил Узунов – председател на КС на ССБ, Иван Бакърджиев - член на КС на ССБ, и Роза Янчева - главен счетоводител на ССБ, се установи, че е налице такава злоупотреба, което впрочем се признава и от самия Петър Йосифов, и с оглед на това същият е напуснал предприятието. КС оставя без уважение исканията на групата членове, а именно "искания до КС на ССБ за изключване на Петър Йосифов като член на ССБ и отзоваването му като член на РУС – София и председател на ТСО Люлин". КС не е компетентен да се произнесе по тези искания.

През отчетния период бе засилен последващият контрол и за съжаление следва да отбележим, че част от препоръките не са изпълнени.

Тук е мястото да отбележим, че председателите и управителите на проверяваните организации и техните сътрудници възприемат проверките като коректив, като се изрази мнение, че тези проверки спомагат за усъвършенстването на работата им.

Както обикновено, регионалните контролни съвети изпратиха до КС приетите от тях програми и отчети за дейността си и протоколите от извършените проверки. Регионалните контролни съвети представиха в КС горечитираните документи в срок. За този период РКС извършиха проверки на 30 ТСО.

КС на свое заседание от 24.04.2015 г. прие програма за дейността на контролните органи на ССБ за периода 01.05.2015 – 30.04.2016 година.

Контролният съвет на ССБ в изпълнение на дадените му от устава на организацията правомощия и в бъдеще ще продължава все по-задълбочено и отговорно да изпълнява приетата от XVI Национално общо събрание на пълномощниците на ССБ програма и да контролира и изисква от останалите същото. Ще работи за повишаване на превантивния контрол по спазването и изпълнението на устава, нормативните документи и решенията на органите на ССБ, финансовата дисциплина, опазването и доброто стопанисване на имуществото на Съюза. Ще предлага и препоръчва търсене на най-строга отговорност от допусналите нарушения и ще предлага налагане на санкции за неизпълнение и безстопанственост.

Коментар - изключително важно е, че не са констатирани злоупотреби. В организационно отношение структурите на ССБ работят изключително добре при спазване на устава и вътрешносъюзните нормативни документи.

Емил УЗУНОВ,
председател на КС на ССБ

ЕВРОПЕЙСКИ ОБМЕН Програма за обмен за младежи със зрителни затруднения в Анже, Франция – 12-17 април 2015

От 12 до 17 април тази година се проведе международен младежки обмен по програма "Youth Exchange", финансирана от Европейската комисия. В проекта взеха участие 4 групи по 6 младежи от Франция, Италия, Холандия и България. В българската група, изпратена от Националния център за рехабилитация на слепи, участваха 6 младежи от различни градове в България, трима от които напълно незрящи, а останалите със зрителни затруднения. Участниците, на възраст от 14 до 24 години, прекараха една ползотворна седмица в базата на Институт "Монтеклер" в Анже, Франция. Френските домакини бяха подготвили богата програма с посещения на различни места, разходка в градска среда и спортни дейности, сред които игра на боулинг, игра на кингбол, джудо и музикална вечеринка. Младежите имаха възможност да развият и покажат уменията си по ориентиране и мобилност в непозната среда, както и да тестват способностите си за комуникация с младежи от различни националности. През седмицата на обмена нашата група създаде истински колектив и показва изключителна самостоятелност и отговорност към другия. Първоначалните страхове от езиковото разстояние бързо се разтопиха и участниците успяха да създадат контакти и приятелства с другите гости, както и да разговарят с местните медии и организатори на проекта. Голям интерес предизвика разходката в градската част на Анже.

Сутрешната тренировка по джудо беше забавна и изпълнена с приятни моменти, в които нашите млади участници откриха, че джудото е универсален спорт за всеки, включително и за зрително затруднени, тъй като имат постоянен физически контакт с другия.

Много приятни емоции останаха и след следобедната разходка в замъка Анже, където на трона в едно от помещенията нашите момичета се превъплътиха, макар и само за снимка, в "красавици на Анже". Музикалната вечер беше изключително емоционална за всички участници. Всяка група трябваше да подготви 3 песни от собствената си страна. Моника остави присъстващите без дъх с изключителния си глас и изпълнението си на пиано, а Явор представи соло на флейта. Накрая всички заедно пяха популярни песни и се забавляваха с танци.

Боулингът също се оказа подходящо занимание, където въпреки липсата на зрение, едно от нашите момичета успя да направи най-много точки.

Младежите прекараха прекрасни мигове, които споделиха с останалите участници на последната обща среща. Всички бяха във възторг от града, от хората, които са ги посрещнали, и най-вече от онези, с които успяха да се сприятелят. За тях това беше изключителна възможност да опознаят както себе си, така и другите, да израснат и да покажат самоувереност, да бъдат пълноценни и да споделят опита на останалите участници, да измерят способностите си за контакт и емпатия и най-вече да споделят емоциите и чувствата си с другите, да създадат и изживеят моменти, които ще им останат за цял живот.

Златина КОСТОВА

ИЗ ЖИВОТА НА ОРГАНИЗАЦИИТЕ Добрич

Трансгранична Добруджа - позната и непозната

Това е заглавието на одобрения и финансиран от бюджета на община град Добрич проект граждански инициативи в полза на местната общност, спечелен от "ХобиСклуб".

Целта на този проект е 50 човека в неравностойно положение да обменят знания за историята на трансгранична Добруджа. В рамките на дейностите по него ще се осъществят работни срещи-разговори за обмен на добри практики в кметство Негру Вода с ръководството на Асоциация "Пентру Нева садорулор" и с музейни специалисти в Националния музей по история и археология в Констанца. Срещите са уговорени от музейния специалист от Добричкия исторически музей Ивелина Романова и председателя на "ХобиСклуб" Иван Тодоров.

Това пътуване цели да породи живи спомени и да запознае аудиторията с културно-историческото наследство на Северна Добруджа. Всеки участник в проекта ще може да потърси корените на историята на своите предци в Северна Добруджа - от разказите и преданията на близки и познати, от написаното в апокрифни книги и исторически извори.

Проектът се посвещава на 75-годишнината от Крайовския договор и възвръщането на Южна Добруджа към България.

Иван ТОДОРОВ

Подари ми море

Това бе заглавието на фестивала за стара шлагерна градска песен, организиран от общините Генерал Тошево и Шабла заедно с кметствата Спасово и Крапец на 6 и 7 юни с любезното домакинство на Димитрина и Димитър Катранджиеви. Комплексът "Яница" приюти 35 певчески състава, които дариха своя певчески талант на многобройната публика, а тя от своя страна отвърна с бурни аплодисменти. С голяма радост споделяме информацията за участието на певческата група "Да останем млади" при "ХобиСклуб", съставена от слепи и слабовиждащи хора. Ръководителката на състава Светла Стоева и хористките възпламениха публиката с песента на Веселина Малчева "Добруджа равна, здравей!". Това бе един празник на таланта и духа.

Затова и наградите - статуетка, грамота, диплом и парична сума, бяха заслужени.

Благодарим на организаторите Мария Господинова и Недка Михайлова, кметовете на Генерал Тошево, Шабла, Спасово и Крапец, на домакините от комплекс "Яница", както и на кмета на Добрич за осигурения транспорт.

Иван ТОДОРОВ

Плевен

Честит юбилей!

Незрящият плевенски художник Данаил Мицев на 80 години

Данаил Великов Мицев е един от признатите даровити художници от Плевен. Член е на Представителството на СБХ - Плевен и на Съюза на българските художници. С напредване на

възрастта намалява зрението му. От дълги години той е член на ТСО на ССБ в Плевен. Роден е в плевенското село Крета. Още от 3-годишен се хваща за четката. Тази детска любов към рисуването остава завинаги. Завършва с отличие Художествената гимназия в София, а след това продължава в Художествената академия, където е приет без конкурсен изпит - като изключително дарование. Още през първата година на обучението си е изключен от нея по политически причини, тъй като "услужливи" съселаяни написали донос срещу него. Така, докато някои правят кариера, Данаил Мицев се усъвършенства в рисуването и се учи от живота. След този повратен в живота му момент следват 30 години на творческо и физическо оцеляване. Демократичните промени у нас през 1989 г. дават шанс на 57-годишния художник да подреди първата си самостоятелна изложба в Никопол. Тази изложба привлича погледите на ценителите и критиката. Самобитният му талант и дългогодишните творчески търсения и интересни решения привличат софийски галеристи, които започват да излагат картините му. След изложба в хотел "Шератон" мечтата на художника да види Монмартър в Париж се сбъдва. Това е мечтата на всеки художник - да живее и работи в "меката" на живописата и културата. Там си сверява изкуството с това на художници от цял свят. Зареден с нова енергия и кураж, творецът приема покана и през 1994 г. открива първата си самостоятелна изложба в Англия - в Кралския хотел "Инвернес курт". На следващата година подрежда втора експозиция в "Едит гроув галери", открита от българския княз Кирил, син на Симеон Сакскобургготски. Следват изложби в Кеймбридж, както и участия в общи експозиции в престижни английски галерии. За кратко време негови картини са разпродадени на частни галерии. През 2005 година Данаил Мицев подрежда юбилейна изложба за 70-годишнината си в Плевен. Създава творби в областта на живописата, рисунката, графиката, скулптурата. Запазената му марка като техника на рисуване е да работи с пръсти вместо с четка. Освен с рисуване художникът излива творческата си душа и чрез поезията. Непретенциозно поднася богатата си душевност в книгите "Небесен звън" и "Стон". През 2012 г. Данаил Мицев получава наградата в областта на изобразителното изкуство "КДК АРТ" на Община Плевен за постижения в областта на културата. Същата година на национално биенале получава диплом за цялостно представяне. Данаил Мицев подготвя юбилейна изложба за 80-годишнината си. Изтъкнатият художник ще покаже живописни платна, рисувани през годините, както и нови творби. Откриването на предстоящата му юбилейна изложба ще се състои на 1 октомври 2015 в Общинската художествена галерия в Плевен.

Румен ПЕТКОВ

Монтана

Кулинари мериха сили

Пълнен шаран, кашкавалени хапки, местни и постни ястия, баницы, питки и торти са само малка част от тридесет и осемте вкусотии, подредени в кулинарната изложба на ТСО Монтана. От красиво аранжираните маси в голямата зала на ресторант "Житомир" в нашия град се усмихваше торта "Снежен човек", кекс "Овен", таралежи от кюфтенца и маслини, пиленца в гнезда, пингвини, та дори и "Земното кълбо". Някои от участниците се явиха с повече от едно блюдо. На видно място бяха поставени и 8 гост-асортимента, приготвени от специалисти.

Председателят на РСО Монтана Атанас Иванов поздрави присъстващите и сподели, че макар това да не е първата изложба, организирана от териториалната организация, е приятно изненадан.

Журието бе истински затруднено в оценяването на домашно приготвените специалитети. Председателят

Лиляна Кожухарова - бивш преподавател и специалист в сферата на общественото хранене, Снежана Методиева и Ива Петкова изказаха изключителното си задоволство от кулинарните шедьоври. Външният вид и вкусовите качества бяха определящи в класирането. Наред с жените тази година имахме и четирима мъже, които показаха, че са равностойни готвачи.

Първо място в оспорваната надпревара спечелиха:

- за най-добро ястие - "Земното кълбо" на Видка Горанова;
- най-добър десерт - "Сладки мъфини" на Юлия Пламенова;
- най-добро тестено ястие - "Баница със сирене" на Димитър Митов.

Награди получиха и Иван Велев за пълнен шаран, Йорданка Никулина за торта "Ади" и Валентина Александрова за зелник.

Гости на изложбата от Община Монтана бяха Александър Герасимов – директор на Дирекция "Хуманитарни дейности", Светла Савова, Тодор Симеонов от Агенцията за хора с увреждания за Северозападна България, председателите и сътрудниците на местните организации на Съюза на инвалидите в България, Българска асоциация "Диабет" и Съюза на глухите в България.

Благодарим за неограничената помощ, оказана ни от президента на фирма "Елина М" г-н Митко Петров, който ни предостави голяма част от хранителните продукти за приготвянето на ястията, и на доц. Борислав Великов за паричното дарение от 100 лева.

Гостите и членовете на организациите си обмениха рецепти и кулинарни идеи, останаха доволни от вкусното мероприятие и си обещаха нови изненади.

Снежана АТАНАСОВА

Велики Преслав

Хора с увреждания чистиха кът за отдих с каменна чешма

Хора от великопреславския клуб на незрящите се включиха в кампанията по почистване на зони за отдих, организирана на 17 май. За поредна година съвестни граждани с увредено зрение участват в мероприятията от националната кампания, като този път незрящите избраха да работят при крайпътната чешма по шосето от Велики Преслав към село Драгоево и площадката около нея, където спират за почивка пътуващите. "Тъй като 17 май беше обявен за ден, в който да се почистват зони за отдих, ние си избрахме този кът и чешмата. Решихме да освежим и целия кът", обясни сътрудникът на преславския клуб Радка Герова. Тя и председателят Енчо Маринов организираха транспорт за 14 човека с личните автомобили на по-млади хора с увреждания. Доброволците бяха взели със себе си лопати, метли, ножици за премахване на храсти и друга растителност и вар, с която да дезинфекцират коритото на чешмата. С подръчни материали отведоха водата встрани и почистиха коритото, след което излъскаха двата чучура, събраха в чували нахвърляните пластмасови бутилки и други боклуци и ги извозиха, за да ги прибере комуналната фирма. В акцията участваха 14 души от клуба, но двойно повече се отзоваха на предишното почистване на беседката и градинките край храм-паметника "Св. св. Кирил и Методий". И предишни години доброволци от местната организация на незрящите се включваха в подобни мероприятия, освен почистването на беседката до църквата и прилежащите алеи те няколко пъти са окопавали цветята в парковата зона, която се намира недалеко от преславските старини.

Кърджали

Десет бели бастуна дари община Момчилград на незрящите и ги зарадва с топъл обяд

Кметът Акиф Акиф със специалисти от общината им осигури достъпна архитектурна среда и обнови пешеходните пътеки

Незрящите от Момчилград посетиха масово отчетно-изборното събрание. В Териториалната съюзна организация на слепите в Момчилград членуват 72 човека. С над 90% увредено зрение са 63, а с над 70% – девет. Едва 12 живеят в града, а останалите са в селищата на общината.

Щафетата бе предадена на младия нов председател Исмет Юсеин. "Ще работя за потребностите на слепите и решаване на техните проблеми", заяви новоизбраният председател на Териториалната организация на Съюза на слепите в Момчилград. Беше избрано и ново ръководство на управителния съвет: Джуферие Мюмюн, Мелиха Мустафа и Кязим Местан.

За пълномощници на общото събрание бяха избрани Исмет Юсеин, Джуферие Мюмюн и резерва Мелиха Мустафа.

Един от проблемите на незрящите в Момчилград за достъпна архитектурна среда и помещение бе решен от общината. Бяха асфалтирани повече от 26 улици в града със средства от публичната инвестиционна програма "Растеж и устойчиво развитие на регионите". Бяха подновени и маркировките на пешеходните пътеки, констатираха на провелоото се отчетно-изборно събрание хората със зрителни проблеми. Все още липсва специализиран транспорт. Над половината от хората със зрителни увреждания получиха от общината безплатни карти за паркиране. Стикерът важи и за коли, превозващи хора с увреждания.

Приключи и първият етап за подбор на лични асистенти по проект "Нови възможности за грижа", който ще се изпълнява от Агенцията за социално подпомагане.

Шюкран Исмаил - регионален председател на организацията в Кърджали, разясни на незрящите, че ще могат да ползват почивните рехабилитационни бази в Шипково и Дряново без предварително заплащане.

С още 10 бастуна се снабди местната териториална съюзна организация на хората със зрителни увреждания, дарени от община Момчилград.

62-ма души бяха зарадавани от общината с безплатен обяд, а фирма "Екстаз" и Бисер Семерджиев осигуриха безалкохолни напитки и пасти.

Стайко КАФОВ

Три златни и два сребърни медала от европейското по канадска борба за Емилия Стоянова, Метин Дикмеосман и Алпай Ибрям

От 1 до 7 юни в София в зала "Универсиада" се проведе 25-ото европейско първенство по канадска борба за юноши, девойки, мъже, жени, включително и за хора с увреждания. То бе под патронажа на кмета на столичната община Йорданка Фандъкова и бе в подкрепа на инициативата "София - европейска столица на спорта за 2018 година".

В състезанието взеха участие над 300 спортисти от 30 страни. Представителите на България спечелиха 27 медала, от които 5 завоюваха кърджалийските състезатели.

от клуб "Родопи", начело с изтъкнатата шампионка Емилия Стоянова - председател на ТСО на слепите в Ардино. Тя се състезаваше в дивизията за хора със зрителни увреждания, категория плюс 80 кг, и спечели златен медал на дясна ръка и сребърен на лява.

Представител при мъжете в същата дивизия бе Метин Дикмеосман - член на ТСО Крумовград, който спечели златен медал на лява ръка и сребърен на дясна.

Много достойно се представи при мъжете и Алпай Ибрям от организацията на инвалидите, който се състезаваше в дивизията за хора с увредени долни крайници, където на финала на дясна ръка победи съперника си и спечели златото. Така с петте завоювани медала, от които 3 златни и 2 сребърни, спортистите на СТКХСУ "Родопи" - Кърджали доказаха своята класа.

Стайко КАФОВ

Новите тротоари радват незрящите хора в Кърджали

В Кърджали продължава обновяването на тротоарите по булевард "България". Плочките са нови, по европейски стандарти. Скосените места към пешеходните пътеки през улиците завършват с червени тактилни плочи, които много улесняват хората с нарушено зрение.

Пред офисите на регионалната и териториалната съюзна организация в центъра на Кърджали тротоарната настилка вече е напълно подменена.

Ето какво сподели Шюкран Исмаил, председател на местната организация на слепите: "Доволни сме, че общината ремонтира тротоарите на главните улици. Вече имаме светофари със звукова сигнализация и сега се радваме на тактилните плочи за незрящи".

"В Кърджали живеят 230 души със зрителни увреждания. Сега те са улеснени", доволна е Фотка Радева, председател на ТСО в града. Особено впечатлява пространството пред театъра, където е изградена рампа. Неотдавна пред входа на музея бе монтирана повдигаща платформа. Културни, административни и социални сгради са все по-достъпни за нас, незрящите.

Има обаче още какво да се направи. Според Стоянка Симеонова, от КАТ трябва да бъде поставена табелка със символа на белия бастун до офиса на РСО и ТСО на незрящите. Хубаво е да се знае от водачите на МЛС, че тук минават незрящи по уличното платно.

Предложението, което хората с нарушено зрение отправят към община Кърджали и "Пътстройинженеринг", е подмяната на настилките да продължи в посока автогара и гарата.

Стайко КАФОВ

Русе

От дълбока древност човечеството планира дейността си. След това отчита свършеното и извлича поуки. Така е било досега, със сигурност ще бъде и занапред.

Териториалната организация на слепите в Русе проведе своето отчетно-изборно събрание на 2 юни 2015 година в аулата на Русенския университет "Ангел Кънчев".

Гости на събранието бяха председателят на Съюза на слепите г-н Васил Долапчиев и ръководителят на Центъра за социална рехабилитация и интеграция за незрящи в Русе г-н Стефан Стефанов.

За председател на общото отчетно-изборно събрание бе избран досегашният председател на териториалната организация г-жа Росица Маринова.

Преди да започне своята работа общото събрание с едноминутно мълчание почете паметта на дългогодишния председател на регионалната организация г-жа Валентина Мардеросова и 100 човека, починали през отчетния период.

По първа точка от дневния ред присъстващите бяха запознати с отчета за дейността на ТСО през петгодишния мандат, който беше подробен и обхващаше както всичко свършено от УС, така и несвършеното и причините, попречили за това. В изказванията си по отчета част от съюзните членове бяха доволни от свършената работа, проведените мероприятия, от консултациите, които са получили от ръководството, други отправиха критики и изразиха мнение, че са малко даренията за подпомагането на организацията, че малцина се абонират за брайловите и говорещите списания, че не се прави организация за летен отдих в станцията в Шипково.

Изказване направи и ръководителят на ЦСРИН – Русе, който изказа благодарност за добрата съвместна работа с ръководството на териториалната организация, която информира хората за дейността на Центъра и ги насочва за обучение в него. Стефанов покани присъстващите да станат потребители на Центъра.

Отправени бяха и въпроси към председателя г-н Долапчиев, на които той отговори изчерпателно и отправи препоръки относно организацията на груповото посещение на рехабилитационната база в Шипково. Той запозна присъстващите с наболели проблеми, по които работи ръководството на ССБ. След приемането на отчета и програмата за дейността на организацията се премина към избора на председател на ТСО, управителен съвет, пълномощници и резервни пълномощници за регионалното събрание. Както беше споменато, за председател събранието единодушно преизбра досегашния председател на ТСО г-жа Росица Маринова, избра един нов и преизбра трима от членовете на УС. В точките за избор на пълномощници и резервни пълномощници за регионалното събрание се разгоряха бурни дебати. Издигнати бяха два пъти повече от необходимия брой кандидати. Всеки, който предлагаше, беше убеден, че неговият кандидат е по-добър и по-достоеен. Заприличахме на малък парламент. Наложих се провеждане на три тура.

След избора на пълномощници и резерви събранието бе закрито. Пожелавихме успешна и ползотворна работа на председателя и неговия екип.

Тодор ЛАЗАРОВ

ИСТОРИЯ Погледни Апостола в очите

"За отечеството работим, байо, кажи ти моите и аз твоите кривици, па да се поправим и все заедно да вървим напред."

Васил Левски до Ив. П. Кършовски, 20.VI.1871 г.

Стенописите в Боянската църква датират от 1259 година. Те категорично са признати за предренесансово явление от ЮНЕСКО и редица специалисти в областта на културата и изкуството.

Първата птичка на Предренесанса в Европа – Джото, се появява на бял свят едва през 1267.

През XIV век Търновската книжовна школа на патриарх Евтимий достига такова ниво, че неслучайно за нашата столица по онова време се говори като за Третия Рим.

През XVI век творят титаните на Ренесанса – Микеланджело Буонароти, Рафаело Санти и Леонардо да Винчи, а нашият цивилизован и висококултурен народ се бори буквално за своето физическо оцеляване.

Къде, кога и защо бе прекъснат устремът на българите към светлината на човешкото познание? Къде, кога и защо бе спряно европейското развитие на България? Къде, кога и защо бе поставен на колене един от най-развитите народи на планетата?

Страхуваме ли се от отговора на тези неприятни въпроси? Или вече сме забравили? А може би се стесняваме да си кажем заради криворазбрана толерантност към Сюлейман Великолепни - любимия герой от още по-любимия сериал на хиляди съвременни български домакинки? И след като не е имало турско робство, защо едва през 1762 година с "История славянобългарска" на отец Паисий започва нашето, българското Възраждане?

Вероятно в представите на мнозина днешни изследователи петвековната тъмнина на османското иго е била време на непрестанен купон, но очевидците на събитията говорят друго. В спомените на немския предприемач Ханс Дерншвам за пътуването му до Цариград (1553–1555 година) може да се открие следното: "От Одрин започва България. Във всички села се говори български. Страната е хубава като Седмоградско. Изглежда, че навсякъде е имало лозя – сега всичко е буреняло и се е превърнало в поляни. Народът е крайно измъчен и ограбен, не може да се съвземе, не го и оставят да се съвземе; обират му всичко". Ясно, не вярваме на нашите герои и мъченици, но този човек просто няма причина да ни лъже...

Всъщност необходимо ли е да ни кажат другите, за да разберем – през 1396 година тъмнината обгръща търсеция Светлината български народ и прекършва полета му. И така за дълги години, за векове. Тъмнината ни обгърна, но в крайна сметка не успя да ни задуши. Заради всичките онези буквички и думички, написани от знайни и незнайни книжовници в крайно бедните условия на манастирските килии. Заради хилядите откъснати от залька хляб грошчета, с които се построиха нашите църкви и училища. Заради пролятата кръв на онези, които и в най-големия мрак не пожелаха да се примирят. Заради чистите сърца и светлите умове на героите, които жертваха себе си, за да я има България и за да можем ние, техните потомци, спокойно да ги плюем и да петним паметта им.

Напоследък стана особено модно да "демитологизираме" националните си герои. Думата звучи авторитетно, а и изкушението да приложим на практика свободата на словото е голямо. Само че забравяме две малки подробности – принципът на свободата на словото и печата е валиден за съвременна свободна България, където е регламентиран със закон, а същността на свободата на словото изисква да се върви заедно със събитията, а не преди или след тях. Пита се в задачката - би ли могла да съществува свободата на словото в България, ако родината ни не беше свободна!? Би ли била България свободна без делото на националните ни герои!? И не е ли редно да се извяваме като кучета-пазачи на обществото, сигнализирайки за актуалните му проблеми, вместо да преобръщаме костите на отдавна отишли си от земния живот личности!?

Защо французите не тръгнат да "демитологизират" Жана д'Арк или пък италианците Джузепе Гарибалди!? Не вярвам да са по-малко свободни и демократични от нас. А и не вярвам тези действително големи личности да са били безгрешни, най-малкото са участвали във войни, а на война винаги се убива. Обяснението е лесно – те са символи, те са се превърнали в символи съответно на свободна Франция и свободна Италия. За какво им е на хората да закачат символите на националната си независимост!? Та нали по този начин най-малкото ще отречат собствената си национална и културна идентичност, както и собственото си право на свобода и независимост. То малко акъл се иска, ама да дойде навреме. Нашият здрав разум обаче продължава да се рее в облаците и няма изгледи в скоро време да слезе на земята. Този бил такъв, онзи онакъв и с две думи "всички са маскири". Ботев пиел, Караджата се биел, а Левски пък бастисал чирачето и вземал пари от богатшите. В изнежените ни душици вероятно битува представата, че многовековна империя се бута с изискан флашмоб на умни и красиви протестиращи, които надуват вувузели пред двореца на негово величество султана с надеждата, че той, милият, уплашен от обществения натиск и загрижен за рейтинга си, ще хвърли моментална оставка и ще предаде без бой ключовете за Цариград. Елегантно и чисто. Няма нужда от Левски, няма нужда от Ботев, няма нужда от Караджата и други подобни "кръвопийци", които да застрашават гражданския мир и етническата толерантност.

Толкова се спекулира с историята с убитото от Левски чираче, че реших и аз да издира повечко

подробности за нея. От пет различни източника – пет различни версии. Според известния единствено със своята скандалност Христо Стоянов момчето се казва Иванчо и е на 14 години. Според официални турски документи то се казва Стойчо и е на 24. Според едни убийството е станало при самозащита. Според други случайно. Според трети Левски е действал инстинктивно. В главата ми се получи такава каша, че накрая реших да се доверя на самия Апостол. Той неколkokратно изповядва това свое престъпление – пред майка си, пред Любен Каравелов, пред свещеници, пред отец Тодор Митов, който му дава последното причастие. Дяконът признава своя грях, покаява се, но, сам по себе си, грехът е бил неизбежен. Застрашено е било делото му, застрашена е била създадената от него организация, застрашени са били последователите му. Не е имало друг начин. А и революции без невинни жертви няма.

Реших да се доверя на Васил Левски и за останалото. Прехвърлих набързо тефтерчето му, за да проверя дали са му чисти сметките. Наред с поемата на Христо Ботев "На прощаване", наредбите за участниците във Вътрешната революционна организация, няколкото рецепти от народната медицина и прословутото "Народе?????" в личния бележник на Апостола има прекалено много числа – приходи и разходи. Приходите обикновено са вземания от по-заможни българи. Нормално, едва ли Дяконът се е надявал Високата порта и гръцките фанариоти да му предоставят финансиране. Разходите са най-вече за оръжие. Още по-нормално - не е реално да тръгнеш да се биеш срещу турците с голи ръце. Тук-таме има бележки за някой друг грош, дарен на бедна вдовица или похарчен за подарък на дете. За себе си Левски е купувал храна (ябълки, маслини, хляб и пастърма), игли и конци за шев, облекло, сено и принадлежности за коня си и май толкова... Като затворих последната корица на тефтерчето, някак си ми се прииска да надникна в тефтерчетата на днешните хулители на Апостола – така и така сме тръгнали да си проверяваме сметките.

Не на нас е дадено правото да съдим. Пък и какво толкова ние, днешните българи, направихме за себе си и за България, та да се изявяваме като съдници. Прекалено големи длъжности сме на Апостола, за да го корим за това или онова. Прекалено малки сме пред светлата му памет, за да се сравняваме с него. Днес има достатъчно маскири, за да превръщаме и Левски в "маскара". За много български души и сърца Апостолът е икона, която не се нуждае от никаква демитологизация. Няма смисъл да принизяваме до нивото на ежедневните битовизми символа на българския стремеж към свободата. Няма смисъл да плюем по собствената си същност на интелигентен, културен, толерантен и цивилизован народ, така красиво обобщена от веруюто на Васил Левски за свята и чиста република, където хората ще живеят нормално, независимо от вярата и етноса си. Няма смисъл да нападаме Апостола на свободата в гръб, след като той учтиво ни е предложил да се погледнем в очите и да си кажем кривиците! Левски бе онази толкова важна искрица светлина, която окончателно проби тъмнината и проправи пътя на героите от Априлското въстание и Руско-турската освободителна война. За да може да я има България – силна, самостоятелна, вървяща по своя естествен път. За да може да ни има и нас, далечните потомци на онзи неизвестен Боянски майстор, който пръв отвори очите на Европа за Възраждането.

Петър КАЛИНОВ

КОНКУРС Традицията продължава

На 21 май Регионалната организация на Съюза на слепите - София проведе станалия вече традиционен конкурс по бързо и правилно четене и правилно писане на брайл. По действащия регламент

участниците бяха разделени на две групи - такива, които са се ограмотили на брайл в училищата за деца с нарушено зрение и участници, които са се обучили самостоятелно или в някоя друга обучителна форма, курсове, рехабилитационни центрове и така нататък.

В групата на завършилите специално училище се състезаваха 7 участници, а във втората група - четирима.

Организаторите на тазгодишния конкурс могат да се гордеят с реализирането на един нов модул. За пръв път не само в София, но и в България в състезанието беше включена надпревара по бързо и правилно четене и правилно писане на английски език.

За добрата предварителна подготовка на конкурса свидетелства и фактът, че от всички единайсет участници петима се включиха и в двата етапа на състезанието. За разлика от модула на български в новия модул те не бяха подразделяни на две групи, така че при английския класирането беше само едно. Крайният резултат във всеки един от модулите се получава като комплексна оценка от резултатите при четенето и писането.

Конкурсът се проведе от жури в състав: Петър Стайков – председател, и членове – Савка Кацарска - преподавател по английски в УДНЗ "Луи Брайл" София, Йордан Младенов - директор на Центъра за рехабилитация и социална интеграция в столицата, и Райна Стоянова – технически сътрудник на журито.

Получи се следното крайно класиране.

В конкурса за четене и писане на български език при участниците от първа група първо място завоюва Хари Хараламбов, на второ място се класира Даниела Кочева, а трети Стоян Господинов. В групата на тези, които не са се обучавали в училищата за слепи, журито не присъди първа награда. Две втори награди бяха присъдени на две дами - Живка Павлова и Виолета Петкова. Трета награда отиде при Димитър Веселинов.

В четенето и писането на английски език първа награда също не беше присъдена. И в този случай резултатите на участниците дадоха основание на журито да присъди две втори награди - съответно за Марина Петкова и Хари Хараламбов. Две трети награди спечелиха Даниела Кочева и Стоян Господинов.

От името на комисията Петър Стайков поздрави всички участници за старанието и постиженията им в придобиването и развитието на това толкова необходимо за незрящите умение и им благодари за дисциплината и коректния тон през времетраенето на състезанието. За призьорите бяха осигурени скромни парични награди, а всички участници получиха за обяд и по един сандвич-дюнер, спонсорство от съседите от намиращия се наблизо турски ресторант.

Димитрина МИХАЙЛОВА

ПАЛЕЧКО 90 години Ден на детето

На 1 юни отбелязваме Международния ден на детето. Празникът води началото си от Световната конференция по въпросите на детското здраве, състояла се в Женева през 1925 година. Идеята за отбелязването на този ден идва, когато китайският генерален консул в Сан Франциско събира китайски деца-сираци и ги води на празника на лодките-дракони (празник, водещ началото си от древността и свързан с пролетното равноденствие). По-късно неговата инициатива е продължена, като независимо от благотворителната акция в САЩ и в Европа се провежда Международна конференция по въпросите на детското здраве. През

1949 година денят официално е обявен за Международен ден за защита на децата. А през 1950 година 1 юни за пръв път е честван едновременно в 51 страни на планетата.

**Мили деца,
Поздравяваме Ви по случай Вашия любим празник!**

КЪДЕ ОСТАНА ДЕТСТВОТО

Текст – Миряна Башева

Музика – Кирил Цибулка

Къде ми са детските книжки,
кажи ми мой пращен сандък?
Закусиха сивите мишки
с вълшебните букви – язък!

Къде ми е класната стая,
къде е коравият чин,
а, б, в, тире, запетая,
забравих ги вече – амин!

А днес моят собствен наследник
извършва геройски бели.
Не съм се изгубил безследно
щом той ме повтаря, нали?
А днес моят собствен наследник
извършва геройски бели.
Не съм се изгубил безследно
щом той ме повтаря, нали?

Къде е момчешката дързост,
след мене защо не върви,
отминаха стъпките бързи
и ехо не чувам, уви.

Къде ли се водят войните
за моите наивни мечти,
дали пък не са ми сърдити,
че съм ги отрекъл почти?

А днес моят собствен наследник
извършва геройски бели.
Не съм се изгубил безследно
щом той ме повтаря, нали?

А днес моят собствен наследник
извършва геройски бели.
Не съм се изгубил безследно
щом той ме повтаря, нали?

Щом той ме повтаря, дали?

ПОЗДРАВ Юли е!

**Уважаеми читатели,
Поздравяваме Ви с Джулай морнинг и Ви желаем много щастлива любов!**

ДЖУЛАЙ МОРНИНГ

"Юрая Хийп"

Там аз бях в юлска сутрин,
за да търся любов,
с магията
на новото зазоряване
и с прекрасното Слънце
под звуците
на първите птичи песни.
Дома си оставих
по средата на бурята
и на нощта зад мен,
и на моя собствен път.

С деня идваше решението -
ще търся теб!
Ла - ла - ла - ла - ла - ла - ла - ла!

Търсех любовта
на странни места,
не остана камък,
който да не преобърна.
Трябва да са били сигурно повече
от хиляди лица,
но никоя не чувствах
като огън, който гори.

В моето сърце, в моите мисли, в моята душа.

Ла - ла - ла - ла - ла - ла - ла - ла!

Там аз бях в юлска сутрин,
за да търся любов,
с магията
на новото зазоряване
и с прекрасното Слънце
под звуците
на първите птичи песни.
Дома си оставих
по средата на бурята
и на нощта зад мен.
Да, и на моя собствен път.

СПОРТ Низам с бронз от игрите в Сеул

От 11 до 17 Май 2015 година в Сеул, Южна Корея бяха проведени Петите парасветовни игри. За пръв път в програмата на игрите бе включена дисциплината "Шахмат". Другите дисциплини бяха: лека атлетика, футбол, голбал, джудо, вдигане на тежести, шоудаун, плуване и боулинг. За участие в тези игри в шахматната надпревара бяха командирани от българска страна състезателят Расим Низам от Асеновград с треньор инж. Димитър Илиев. Другите двама спортисти, представили България, бяха в леката атлетика.

На откриването на 10 Май 2015 година бяха поднесени приветствия към участниците, по реда на излизането им, от г-жа Пак Кън Хег - президент на Република Корея, г-жа Джени Хамършоу - президент на IBSA, и г-н Пак Уон Сун - кмет на Сеул.

Девизът на игрите бе "See with Passion, Run with Hope" ("Гледайте със страст – бягайте с надежда"). В тях взеха участие 1000 спортисти от 47 държави.

Шахматният турнир се проведе в седем кръга по швейцарската система. В него участие взеха 25 състезатели от 8 страни от 3 континента. В предварителната подредба по ЕЛО Расим Низам бе четвърти. Той игра с трима венецуелци, двама румънци, с бъдещия шампион от Русия Станислав Бабарякин и един израелец. След много доброто си представяне Расим Низам повиши ЕЛО-то си с една точка. Той спечели 4 партии, в 2 направи реми и една загуби. В крайното класиране Расим Низам завърши на трето място и спомогна за класирането по медали на България на XXIII място.

Преди всеки кръг нашият състезател и треньорът му се готвеха персонално, използвайки лаптоп със специализиран софтуер и база данни с партии на конкретните противници. На техническата конференция треньорът на Расим Низам бе избран за председател на турнирния комитет.

Проведе се неофициална среща с цел обмяна на опит и информация с представители на някои от страните-участнички в шампионата като Румъния, Венецуела, Казахстан, Русия и Корея.

Димитър ИЛИЕВ

Незрящ борец прави фурор в САЩ

Макс Лам е 13-годишен борец от град Марс, Пенсилвания с една от най-невероятните истории, които ще срещнете в света на спорта. Младежът губи своето зрение още като дете, след като в двете му очи се развиват злокачествени тумори.

Въпреки че е незрящ, Макс завършва последния сезон по борба с 10 победи и едва една загуба и напълно доминира в своята категория в регионалния летен турнир.

Макс разказва, че основната заслуга да води самостоятелен и активен живот е на неговото куче-водач Сийл. Двамата са неразделни в последните две години, а Макс съвсем оправдано нарича кучето своя най-добър приятел.

Макар да е новобранец в борбата, треньорите и съотборниците му в клуба "One More Period Wrestling" смятат, че той е невероятен талант, който има потенциала да се състезава дори на колежанско ниво.

Очният лекар на семейството д-р Крис Карвър е първият, който установява, че Макс има ретинобластом – рядка форма на рак на окото, която почти винаги завършва с фатален край, ако не бъде овладяна навреме. Докторът казва, че ранен симптом на болестта е появата на бели ириса на снимки в резултат на отражението на светкавицата на апарата в туморите на окото.

Макс споделя, че все още помни лицата на приятелите и семейството си, а родителите му са впечатлени от начина, по който той е приел новия си начин на живот. След като са научили новината за болестта, те са си казали, че ако го възпитат като човек в неравностойно положение, той несъмнено ще се превърне в такъв.

По време на двубоите си Макс мисли основно за фигурата на противника и частите, в които трябва да се прицели. Той се ориентира по напътствията на треньора си, но и от виковете на противниковия.

Движенията, които младежът демонстрира на снимките, и резултатите от мачовете му показват, че той се справя повече от добре.

Ако след видяното и прочетеното, все още мислите, че Макс Лам е атлет в неравностойно положение – има най-малко десет негови противници, които са готови да поспорят с вас.

Използван източник:

ureport.bg